

end at der er god Grund til, at en lignende Bestemmelse gælder for Bundgarn paa de aabne Kyster, og man skal særlig fremhæve, at det er mere formaalstjenligt at optage Bestemmelsen i selve Loven, end overlade det til Fiskerne selv at optage og formulere Reglen i Vedtægterne. I Udvalget er man enig om, at denne særlige Beskyttelse kun bør komme de store Bundgarn til Gode, almindelig kaldet „Sildebundgarn“; det er store og kostbare Redskaber, som ofte kun kunde anvendes paa den Plads, hvortil de ere særlig konstruerede; men for i Tvivlstilfælde at kunne afgøre, om et Bundgarn er et Sildebundgarn eller ikke, stiller man Forslag om at forlade Begrebet Sildebundgarn, men derimod kræve, at et Bundgarn, for at nyde den særlige Beskyttelse, skal være saa stort, at det maaler over 25 Favne (47 Meter) i Ringen. Den i Lovforslagets 2det Stykke indeholdte Bestemmelse om, at en fortsat Benyttelse af en Fiskeplads giver ingen Ejendomsret til denne, og at ejheller kan Brugsretten med retslig Virkning overdrages til Andenmand, vil være at sætte som Tilføjelse til 1ste Stykke, da denne Bestemmelse saavel bør gælde ved Aalrusepladserne m. v. som ved Bundgarnspladserne. I Overensstemmelse med foranstaaende er Ændringsforslag Nr. 1 stillet.

Ændringsforslag Nr. 3 er stillet, for at der kan blive overensstemmende Regler for alle Bundgarn i det her omhandlede Punkt, og for at komme bort fra det ubestemte Begreb „Sildebundgarn“. Man undlader ikke i denne Anledning at fremhæve, at det er ikke noget Paabud til Fiskeren om, at Bundgarn altid skulle være forsynede med Lanterne om Natten; det staar Fiskerne frit for at undlade denne Afmærkning, men de staa da Fare for at miste den særlige Beskyttelse, som omhandles i Lovforslagets § 4. Endvidere stiller man Forslag om, at Lanternen skal have violet Glas i Stedet for hvidt, for at man kan skelne Bundgarnene fra f. Eks. til Ankers liggende Fartøjer.

Ændringsforslag Nr. 4 er stillet for Tydeligheds Skyld. Ved visse Redskaber kalde Fiskerne Kalven for Sækken.

Ændringsforslag Nr. 5 tilsigter at gøre Afmærkningen lettere. Udvalget formener, at yderligere Afmærkning er unødvendig.

Ændringsforslagene Nr. 6—28 vedrøre alle Retten til Fiskeri med Aalegaard og med fra Land udsatte Aalruser. Udvalget er enig i, at Regeringsforslaget er et Fremskridt fra det af Aalegaardskommissionen fremkomne Forslag og for saa vidt danner et brugeligt Grundlag som Forhandlingsbasis, men et Flertal af Udvalget maa dog holde for, at Aalegaardsretten, saaledes som den vil blive efter Lovforslaget, lægger for stramme Baand paa den fri Fiskers Adgang til Fiskeri efter den saa værdifulde Blankaal eller Vandreaal; uden at gaa Kystejernes Interesser for nær formener Flertallet, at de Afstande, der ere angivne i Lovforslaget, kunne formindskes, og særlig maa det bemærkes, at Forskellen paa Fiskeriet udfor de aabne Kyster og i Fjordene og Vedtægtsvandene er saa stor, at det kan forsvares at give forskellige Regler i saa Henseende. Flertallet formener, at de korte Aalegaard, som væsentligst findes i Fjordene og Vedtægtsvandene, i Almindelighed ikke behøve et forholdsvis saa stort Læbælte som en lang Aalegaard. Man foreslaar derfor, at Afstandene for Fjordene og Vedtægtsvandene blive nedsatte til det halve. Paa den anden Side erkendes det, at Fiskeriet i Vedtægtsvandene er højst forskelligt, og at der kan findes Steder, hvor disse Afstande ikke passe; man har da aabnet Adgang til ved et Nævn at faa Afstandene forandrede, saaledes at de saavel kunne gøres mindre som ogsaa større, dog ikke udover de Afstande, der gælde for de aabne Kyster. Dette Nævn foreslaas sammensat af Fiskeriinspektøren som fast Formand og to sagkyndige Mænd fra den Egn, hvor det paagældende Fiskeri drives. Mændene udnævnes af Retsbetjenten; den ene skal repræsentere Kystejernes Interesser, den